

V Bruseli 8. júna 2021
(OR. en)

9606/21

JUSTCIV 94
COPEN 263
FREMP 174
JAI 695

VÝSLEDOK ROKOVANIA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Delegácie
Č. predch. dok.:	8636/21
Predmet:	Závery Rady o ochrane zraniteľných dospelých osôb v celej Európskej únii

Delegáciám zasielame v prílohe závery Rady o ochrane zraniteľných dospelých osôb v celej Európskej únii, ktoré Rada schválila na zasadnutí 7. júna 2021. Závery sa zašlú na uverejnenie v úradnom vestníku.

**ZÁVERY RADY
O OCHRANE ZRANITEĽNÝCH DOSPELÝCH OSÔB V CELEJ EURÓPSKEJ ÚNII**

Úvod

V oblasti občianskoprávných vecí

1. Haagsky Dohovor z 13. januára 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých (ďalej len „haagsky dohovor z roku 2000“) obsahuje ustanovenia, ktoré v situáciách s medzinárodným dosahom poskytujú ochranu dospelým osobám, ktoré z dôvodu postihnutia alebo nedostatku osobných schopností nie sú schopné chrániť svoje záujmy;
2. Rada 24. októbra 2008 schválila závery, v ktorých vyzvala:
 - a) členské štáty, ktoré už dospeli k záveru, že je v ich záujme pristúpiť k haagskemu dohovoru z roku 2000, aby čo najskôr začali postupy na jeho podpísanie a/alebo ratifikáciu alebo aby v nich aktívne pokračovali, a
 - b) Komisiu, aby podrobne sledovala skúsenosti z vykonávania haagskeho dohovoru z roku 2000 so zreteľom na príslušné rokovania v rámci Haagskej konferencie a Rady Európy.

V uvedených záveroch sa tiež uvádza, že ak je to potrebné a ak sa získajú dostatočné skúsenosti o fungovaní haagskeho dohovoru z roku 2000, mohla by sa začať diskusia o možnosti prijať doplnkové opatrenia na úrovni EÚ.

3. Európsky parlament vo svojom uznesení z 18. decembra 2008 požiadal Komisiu, aby hneď po nadobudnutí dostatočných skúseností v oblasti uplatňovania haagskeho dohovoru z roku 2000 predložila legislatívny návrh zameraný na posilnenie spolupráce medzi členskými štátmi a zlepšenie uznávania a vykonávania rozhodnutí, ktoré sa týkajú ochrany dospelých osôb, mandátov o nespôsobilosti a trvalých plnomocenstiev;
4. V roku 2009 sa v Štokholmskom programe zdôraznilo, že potreba ďalších návrhov týkajúcich sa zraniteľných dospelých osôb by sa mala posúdiť na základe skúseností získaných pri uplatňovaní haagskeho dohovoru z roku 2000 členskými štátmi, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, alebo ktoré sa nimi stanú v budúcnosti, a členské štáty sa v ňom vyzývajú, aby k uvedenému dohovoru pristúpili čo najskôr;
5. V uznesení Európskeho parlamentu z 1. júna 2017 sa členské štáty vyzývajú, aby podpísali a ratifikovali haagsky dohovor z roku 2000 a aby podporovali sebaurčenie dospelých osôb, a to zavedením vnútroštátnych právnych predpisov o splnomocneniach v prípade nespôsobilosti. Vydali sa v ňom aj odporúčania pre Komisiu týkajúce sa tejto témy, pričom sa v ňom konštatuje, že ochrana zraniteľných dospelých osôb, najmä osôb so zdravotným postihnutím, si vyžaduje komplexný súbor špecifických a cielených opatrení. V uvedenom uznesení sa Komisia vyzýva, aby prijala návrh nariadenia zameraného na posilnenie spolupráce medzi členskými štátmi a zabezpečenie plnoprávneho uznávania a vykonávania rozhodnutí týkajúcich sa ochrany zraniteľných dospelých osôb, ako aj splnomocnení v prípade nespôsobilosti;
6. Haagsky dohovor z roku 2000 doteraz ratifikovalo desať členských štátov a ďalších šesť členských štátov ho podpísalo;¹

¹ Tabuľka stavu je k dispozícii na adrese:
<https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/status-table/?cid=71>.

7. V Dohovore Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím z 13. decembra 2006 (ďalej len „CRPD“ – *Convention on the Rights of Persons with Disabilities*), ktorého zmluvnými stranami sú EÚ, ako aj jej členské štáty, a ktorý je nástrojom v oblasti ľudských práv s explicitným rozmerom sociálneho rozvoja, sa pojem osôb so zdravotným postihnutím vymedzuje vo všeobecnosti. CRPD priniesol zmenu paradigmy v súvislosti s právnou spôsobilosťou osôb so zdravotným postihnutím tým, že potvrdil, že všetky osoby so zdravotným postihnutím by mali požívať právnu spôsobilosť na rovnakom základe ako ostatní. Vyžaduje sa v ňom, aby štáty, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, prijali vhodné opatrenia na podporu osôb so zdravotným postihnutím pri výkone ich právnej spôsobilosti. Hoci sa CRPD zameriava na osoby so zdravotným postihnutím a neuplatňuje prístup k zdravotnému postihnutiu z „hľadiska zraniteľnosti“, ale skôr prístup založený na ľudských právach, napriek tomu by sa mal haagsky dohovor z roku 2000 vykonávať pri plnom rešpektovaní CRPD. Vykonávanie uvedených dvoch nástrojov má rovnaký cieľ, ktorým je podpora a ochrana práv osôb so zdravotným postihnutím;

V oblasti trestnoprávných vecí

8. V Štokholmskom programe sa kladie veľký dôraz aj na posilnenie práv jednotlivcov v trestnom konaní a Európska rada v bode 2.4 uvedeného programu uvítala, že Rada prijala plán na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb, pričom tiež vyzvala Komisiu, aby predložila plánované návrhy vrátane osobitných záruk pre podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré sú zraniteľné (opatrenie E);

9. Doteraz sa podľa uvedeného plánu prijalo šesť opatrení týkajúcich sa procesných práv v trestnom konaní, a to smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ (o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní), 2012/13/EÚ (o práve na informácie v trestnom konaní) a 2013/48/EÚ (o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody), ako aj smernice (EÚ) 2016/343 (o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní), 2016/800 (o procesných zárukách pre deti, t. j. osoby mladšie ako 18 rokov, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní) a 2016/1919 (o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači); pokiaľ sa v uvedených smerniciach riešia osobitné potreby zraniteľných podozrivých alebo obvinených osôb, musia sa pri ich vykonávaní zohľadniť;
10. V odporúčaní Komisie z 27. novembra 2013 o procesných zárukách pre zraniteľné osoby podozrivé alebo obvinené v trestnom konaní sa členské štáty vyzývajú, aby posilnili určité procesné práva všetkých zraniteľných podozrivých alebo obvinených osôb, ktoré nie sú schopné pochopiť trestné konanie vzhľadom na svoj vek, duševný alebo fyzický stav alebo telesné postihnutie a účinne sa na ňom zúčastňovať. Uvedené odporúčanie sa preto týka zraniteľných dospelých osôb. Svojím charakterom však nestanovuje právne vymožitelné práva alebo povinnosti a iba jeden členský štát oznámil opatrenia potrebné na uvedenie tohto odporúčania do účinnosti;
11. V bode 2.3.4 Štokholmského programu sa Komisia a členské štáty vyzývajú, aby venovali osobitnú pozornosť obetiam trestných činov. V súlade s uvedenou výzvou Rada 10. júna 2011 prijala uznesenie o pláne na posilnenie práv a ochrany obetí, najmä v trestnom konaní;

12. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ sa stanovili minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov s cieľom zabezpečiť, aby sa obetiam trestných činov poskytovali náležité informácie, podpora a ochrana a aby sa im umožnilo zúčastniť sa na trestnom konaní. Jej cieľom je podporiť právo na dôstojnosť, život, fyzickú a mentálnu integritu, slobodu a bezpečnosť, rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo vlastniť majetok, zásadu nediskriminácie, zásadu rovnosti medzi ženami a mužmi a práva detí, starších a osôb so zdravotným postihnutím a právo na spravodlivý proces. Touto smernicou nie sú dotknuté ustanovenia s väčším dosahom uvedené v iných právnych aktoch Európskej únie, ktoré cielenejším spôsobom riešia osobitné potreby konkrétnych kategórií obetí, ako napríklad obetí obchodovania s ľuďmi, sexuálneho zneužívania detí, sexuálneho vykorisťovania a detskej pornografie;
13. V prvej stratégii EÚ v oblasti práv obetí (2020 – 2025)² sa uznáva, že pre najzraniteľnejšie obeť, ako sú obeť so zdravotným postihnutím a obeť, ktorými sú staršie osoby, je osobitne náročné absolvovať trestné konanie a vyrovnáť sa s následkami trestného činu;
14. Zo správ Komisie Európskemu parlamentu a Rade, v ktorých sa hodnotí vykonávanie smernice o právach obetí³ a smernice o európskom ochrannom príkaze⁴, vyplýva, že na využitie plného potenciálu uvedených nástrojov je potrebné dosiahnuť ďalší pokrok;

² COM(2020) 258 final, 24. 6. 2020

³ Správa Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV, COM(2020) 188 final, 11. 5. 2020.

⁴ Správa Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze, COM(2020) 187 final, 11. 5. 2020.

Úvahy Rady

Všeobecné úvahy

15. V Stratégii EÚ v oblasti práv osôb so zdravotným postihnutím (2021 – 2030) sa riešia rôzne výzvy, ktorým čelia osoby so zdravotným postihnutím vrátane starších osôb so zdravotným postihnutím, a jej cieľom je dosiahnuť pokrok vo vykonávaní všetkých oblastí CRPD, a to na úrovni EÚ, ako aj na úrovni členských štátov. V stratégii sa uvádza, že Komisia bude spolupracovať s členskými štátmi na vykonávaní haagskeho dohovoru z roku 2000 v súlade s CRPD;
16. Kríza spôsobená pandémiou COVID-19 má vplyv na celú spoločnosť, pričom osobitný vplyv má na tie dospelé osoby, ktoré už boli zraniteľné;
17. Starnutie obyvateľstva je jav, ktorý má vplyv na naše spoločnosti, pričom počet starších ľudí aj ich podiel na obyvateľstve sa zvyšuje v celej Európe;
18. Na základe správy o starnutí obyvateľstva za rok 2021, ktorú Európska komisia vydala 20. novembra 2020, sa predpokladá, že celkový počet obyvateľov EÚ v dlhodobom horizonte klesne a veková štruktúra sa v nadchádzajúcich desaťročiach výrazne zmení. Predpokladá sa, že počet obyvateľov EÚ klesne zo 447 miliónov obyvateľov v roku 2019 na 424 miliónov v roku 2070 a počas tohto obdobia bude obyvateľstvo členských štátov dramaticky starnúť vzhľadom na dynamiku plodnosti, očakávanej dĺžky života a migrácie. Okrem toho sa predpokladá, že medián veku sa v nasledujúcich desaťročiach zvýši o päť rokov;
19. Značný počet dospelých osôb čelí obmedzeniam: Eurostat očakáva, že do roku 2050 bude mať pätina obyvateľstva EÚ určitú formu zdravotného postihnutia. Mnohé z týchto dospelých osôb sú zraniteľné alebo sa stanú zraniteľnými a vzhľadom na početné prekážky, ktoré ešte stále existujú pre osoby so závažným duševným a/alebo telesným postihnutím, nie sú alebo nebudú schopné chrániť svoje vlastné záujmy bez primeranej podpory;

20. Táto situácia má vplyv na právnu spôsobilosť zraniteľných dospelých osôb, ktoré čelia výzvam a ťažkostiam pri ochrane svojich práv, obhajobe svojich záujmov a prístupe k spravodlivosti vo vnútroštátnych, ako aj v cezhraničných situáciách. V cezhraničných situáciách, napríklad v prípade občanov s bydliskom v inom štáte, ako je štát ich štátnej príslušnosti, môžu byť tieto existujúce ťažkosti ešte zhoršené ďalšími prekážkami, a to v súvislosti s jazykom, so zastúpením alebo s prístupom k súdnemu systému a k verejným službám vo všeobecnosti;
21. Pripomínajúc závery Rady z roku 2020 s názvom „Prístup k spravodlivosti a využívanie príležitostí, ktoré prináša digitalizácia“, ktoré sa zameriavajú na potreby zraniteľných dospelých osôb, pokiaľ ide o digitálny prístup k spravodlivosti, by sa v záujme ochrany ich práv mala osobitná pozornosť venovať ďalšej podpore zlepšovania ich digitálnych zručností a ich prístupu k informáciám;
22. Sloboda pohybu a pobytu osôb v EÚ je základným pilierom občianstva EÚ a zraniteľnosť nesmie byť prekážkou plného uplatňovania akýchkoľvek práv;
23. V rámci výmeny názorov na neformálnom zasadnutí 29. januára 2021 ministri spravodlivosti zdôraznili význam haagskeho dohovoru z roku 2000 ako prostriedku na posilnenie ochrany zraniteľných dospelých osôb. Ministri zdôraznili, že prvým krokom by malo byť zvýšenie počtu ratifikácií členskými štátmi. Rokovali aj o možnosti posilniť rámec EÚ s cieľom uľahčiť voľný pohyb rozhodnutí o ochrane zraniteľných dospelých osôb. V oblasti trestného práva ministri zdôraznili potrebu lepšieho vykonávania existujúceho právneho rámca s cieľom zabezpečiť úplné uplatňovanie práv zraniteľných dospelých osôb a ich ochranu v prípade, že sú obeťami trestných činov;

24. V súčasnosti neexistujú jednotné pravidlá medzinárodného práva súkromného uplatniteľné v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, pokiaľ ide o ochranu zraniteľných dospelých osôb v cezhraničných situáciách v celej EÚ, a medzi právnymi predpismi členských štátov o právomoci, rozhodnom práve a uznávaní a vykonávaní ochranných opatrení sú rozdiely. Rôznorodosť pravidiel týkajúcich sa uvedených otázok by mohla narušiť uplatňovanie práva zraniteľných dospelých osôb voľne sa pohybovať a ich práva na pobyt v členskom štáte podľa vlastného výberu. Mohlo by to tiež brániť možnosti týchto občanov získať primeranú ochranu, pokiaľ ide o spravovanie ich majetku v cezhraničnom kontexte;
25. Právo na sebaurčenie je základným právom a v rámci EÚ by sa mala rešpektovať právomoc zastupovať, na základe ktorej dospelá osoba vopred prijala opatrenia v súvislosti s jej opaterou a/alebo zastupovaním;
26. Haagsky dohovor z roku 2000 obsahuje ustanovenia, ktoré v situáciách s medzinárodným dosahom poskytujú ochranu dospelým osobám, ktoré z dôvodu postihnutia alebo nedostatku osobných schopností nie sú schopné chrániť svoje záujmy. Cieľom uvedeného dohovoru je predchádzať konfliktom medzi právnymi systémami zmluvných strán, pokiaľ ide o súdnu právomoc, rozhodné právo a uznávanie a vykonávanie opatrení na ochranu dospelých osôb, a zároveň tiež zabezpečiť, aby „právomoc zastupovať“ mala v rámci inej zmluvnej strany právnu silu, a vytvoriť mechanizmus administratívnej spolupráce medzi zmluvnými stranami;
27. Zraniteľné dospelé osoby môžu v mnohých prípadoch pri zabezpečovaní svojho živobytia čeliť v cezhraničnom kontexte v rámci EÚ značným ťažkostiam, napríklad ak rozhodnutie o určení zástupcu vydané v jednom členskom štáte musí byť uznané v inom členskom štáte, alebo ak sa v súvislosti s ich nehnuteľnosťami alebo bankovými účtami, ktoré sa nachádzajú v zahraničí, vyžadujú opatrenia;

28. Na „konferencii na vysokej úrovni o ochrane zraniteľných dospelých osôb v celej Európe: ďalší postup“, ktorá sa konala 30. marca 2021, niektorí účastníci diskusie zdôraznili, že hoci je dôležité nadobúdať skúsenosti a posúdiť výsledky vykonávania haagskeho dohovoru z roku 2000, EÚ by mala byť ambicióznejšia a mala by ísť ďalej v snahe o aproximáciu pravidiel medzinárodného práva súkromného s cieľom zabezpečiť účinnú ochranu zraniteľných dospelých osôb na základe zásady vzájomného uznávania;

V oblasti trestnoprávných vecí

29. Čoraz širšie uplatňovanie práv na voľný pohyb a pobyt sa odráža aj v nevyhnutne zvyšujúcom sa počte osôb, ktoré sú účastníkmi trestného konania v inom členskom štáte, ako je štát ich štátnej príslušnosti;
30. Zraniteľné dospelé osoby, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní, môžu byť vystavené mnohým ťažkostiam, ktoré môžu narušiť plné uplatňovanie ich procesných práv a môžu narušiť právo na spravodlivý proces;
31. EÚ a jej inštitúcie by mali reagovať na problémy a ťažkosti, ktorým čelia európski občania pri uplatňovaní svojich práv, najmä v cezhraničných situáciách, a pre všetkých európskych občanov musia zabezpečiť úplný a účinný prístup k spravodlivosti;
32. Na „konferencii na vysokej úrovni o ochrane zraniteľných dospelých osôb v celej Európe: ďalší postup“, ktorá sa konala 30. marca 2021, sa zdôraznilo, že pre zraniteľné osoby by sa mali zaviesť procesné záruky, čo zahŕňa identifikáciu a uznanie ich osobitných potrieb, ich zohľadnenie počas celého trvania ich účasti na trestnom konaní a poskytovanie podpory s cieľom zabezpečiť, aby podozrivé a obvinené osoby v plnej miere rozumeli povahe konania a jeho dôsledkom a aby sa účinne zúčastňovali na takomto trestnom konaní, ako aj ochranu zraniteľných osôb ako obetí.

Závery

33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa Rada domnieva, že by sa mala vykonať ďalšia práca s cieľom posilniť ochranu zraniteľných dospelých osôb v rámci EÚ v oblasti občianskoprávných, ako aj v trestnoprávných vecí.
34. V tejto súvislosti vyzýva Komisiu a členské štáty, aby v rámci svojich právomocí a so zreteľom na zásadu subsidiarity a zdôrazňujúc potrebu vyhnúť sa duplicité pravidiel prijali tieto opatrenia:

Rada vyzýva členské štáty, aby:

V oblasti občianskoprávných aj trestnoprávných vecí

- tam, kde je to možné, využívali dostupné možnosti financovania z rozpočtu EÚ, ako je napríklad Mechanizmus na podporu obnovy a odolnosti, program Spravodlivosť a program Občania, rovnosť, práva a hodnoty, s cieľom aktívne rozvíjať činnosti súvisiace s ochranou a presadzovaním práv zraniteľných dospelých osôb, a to aj v oblasti digitálnej gramotnosti a digitálnych zručností;

V oblasti občianskoprávných vecí

- v prípade členských štátov, ktoré už sú zmluvnými stranami haagskeho dohovoru z roku 2000, podporovali väčšiu informovanosť o haagskom dohovore z roku 2000 medzi súdmi, odborníkmi z praxe a všetkými zainteresovanými stranami zapojenými do jeho vykonávania, a to najmä prostredníctvom výmeny skúseností a rozvoja osvedčených postupov;
- v prípade členských štátov, ktoré sa na postupoch ratifikácie haagskeho dohovoru z roku 2000 zúčastňujú, tieto postupy urýchlili s cieľom čo najrýchlejšie dokončiť ratifikáciu, najmä vzhľadom na nadchádzajúce zasadnutie osobitnej komisie pre uvedený dohovor, ktorú zorganizuje Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného;
- v prípade všetkých ostatných členských štátov čo najrýchlejšie začali vnútroštátne konzultácie o možnom pristúpení k haagskemu dohovoru z roku 2000 a/alebo v rámci nich dosiahli pokrok;

- zabezpečili, aby vnútroštátne opatrenia na ochranu zraniteľných dospelých osôb boli v súlade s CRPD.

V oblasti trestnoprávných vecí

- zabezpečili správne a úplné vykonávanie smernice 2010/64/EÚ, smernice 2012/13/EÚ, smernice 2013/48/EÚ, smernice (EÚ) 2016/343 a smernice (EÚ) 2016/1919 a aby si vymieňali najlepšie postupy, najmä pokiaľ ide o zraniteľné dospelé osoby;
- sa usilovali o zohľadnenie odporúčania Komisie z 27. novembra 2013 o procesných zárukách pre zraniteľné osoby podozrivé alebo obvinené v trestnom konaní;
- zabezpečili správne a úplné vykonávanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV;
- si vymieňali najlepšie postupy týkajúce sa vykonávania smernice 2012/29/EÚ, najmä pokiaľ ide o vytvorenie integrovaných a cielených služieb špecializovanej podpory, a to popri všeobecných službách na podporu obetí pre najzraniteľnejšie obeť alebo ako ich súčasť, ako sú napríklad prístupné služby so začlenením osôb so zdravotným postihnutím, ako sa stanovuje v stratégii EÚ v oblasti práv obetí na roky 2020 – 2025;
- posilnili využívanie cezhraničných mechanizmov na ochranu obetí v rámci EÚ vrátane európskeho ochranného príkazu;⁵
- zabezpečili, aby sa urýchlene identifikovali zraniteľné dospelé osoby, či už podozrivé alebo obvinené osoby alebo obeť, a aby sa primerane posúdila ich zraniteľnosť, aby mohli v plnej miere uplatňovať svoje práva podľa práva EÚ v súlade s CRPD.

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze.

Rada vyzýva Komisiu, aby:

V oblasti občianskoprávných vecí

- posúdila možné opatrenia na podnietenie ďalších členských štátov k tomu, aby ratifikovali haagsky dohovor z roku 2000 čo najskôr;
- vypracovala dôkladnú štúdiu s cieľom starostlivo zvážiť a posúdiť, ako by Európska únia mohla ďalej posilniť ochranu zraniteľných dospelých osôb v cezhraničných situáciách;
- zvážila, či by právny rámec Európskej únie by mohol byť potrebný na účely uľahčenia voľného pohybu súdnych a mimosúdnych rozhodnutí o ochrane zraniteľných dospelých osôb v občianskych veciach, čo by mohlo zahŕňať aj právomoci zastupovať, a aby dosiahla pokrok, pokiaľ ide o smernice o lekárskom ošetrovaní;
- predložila Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o výsledkoch štúdie, ku ktorej v prípade potreby priloží legislatívne návrhy;

V oblasti trestnoprávných vecí

- preskúmala, či je potrebné komplexne posilniť procesné záruky pre zraniteľné dospelé osoby, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní, na základe štúdie, ktorá umožní zvážiť, ako by Európska únia mala pokračovať v ochrane zraniteľných dospelých osôb v súlade s CRPD;
- dôkladne zvážila potrebu určiť jednotné a spoločné kritériá na identifikáciu zraniteľných dospelých osôb v trestnom konaní, berúc do úvahy skutočnosť, že zraniteľnosť možno pripísať širokej škále okolností a nemusí mať nevyhnutne jediný spoločný dôvod;

- zohľadňovala osobitné potreby zraniteľných dospelých osôb pri monitorovaní a zabezpečovaní správneho a úplného vykonávania uvedenej smernice 2010/64/EÚ, smernice 2012/13/EÚ, smernice 2013/48/EÚ, smernice (EÚ) 2016/343 a smernice (EÚ) 2016/1919, pokiaľ sa v týchto smerniciach riešia osobitné potreby zraniteľných podozrivých alebo obvinených osôb;
- podporovala cielenú a špecializovanú ochranu zraniteľných dospelých osôb prostredníctvom možností financovania z prostriedkov EÚ a informačnej kampane EÚ o právach obetí, ako sa zdôrazňuje v stratégii EÚ v oblasti práv obetí (2020 – 2025); pri poskytovaní takejto podpory a ochrany by sa mala zohľadňovať prierezový charakter viktimizácie;
- zohľadňovala osobitné potreby zraniteľných dospelých osôb pri monitorovaní a zabezpečovaní správneho a úplného vykonávania smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV a
- spolupracovala s členskými štátmi s cieľom určiť v tejto súvislosti horizontálne osvedčené postupy.
